

dosadašnji članovi odbora najme: gg. Vjekoslav Spincić, Vinko Zamlić, Nfko Bučković, Miroslav Grosman, Frane Dukić i Mate Sepić.

Gospodin predsjednik zahvali se skupštini na iskazanom povjerenju i obeća u ime svoje i odbora, da će nastojati kako bi se pokazao čim vrijedniji toga pouzdanja.

VI.

Izbor revizijskog odbora.

U revizijski odbor za novu upravnu godinu biraju se gg. Kazimir Jelusić, Vinko Rubeša i Božo Dubrović.

VII.

Predlozi i zaključci.

Od strane pojedinih članova predloženo i od skupštine usvojeno je sljedeće:

1. Da se veleuč. gosp. dr. Dinku Trinajstiću u zapisnik uvrsti zahvala, što je u poslu Pučićeve ostavštine radio besplatno i trpio se, da „Bratovščina“ čim prije dodje do svog zapisa.

2. Da se pohvali rodoljubljeg Koparske, Podgradske i Voloske posujilnice, koje redovite svake godine šalju liepi dar „Bratovščini“.

3. Obzirom na veliki broj siromašnih djaka pazinske gimnazije, odlučila je skupština 400 K podpore djacom pripomoćnom društvu u Pazinu i ovlastila odbor, da po mogućnosti i ako prilike budu dopustile još sam nekoliko u istu svrhu odluči, a da pojedine molbe djaka pazinske gimnazije neuzme u obzir.

Pošto je bio tim dnevni red iscrpljen i nitko se više neuprjavi za riječ, zaključili predsjednik skupštinu u 5 i pol ure, i zahvali ponovno gg. članovima, što su se odazvali pozivu odbora i u tolikom broju pristupili na skupštinu.

DOPISI.

Pišu nam iz Poljana — občina Veprinac. Imade ovdje liepi broj čitaoca dčine „Naše Sloge“, kojih je želja, da vide po koji dopis iz Veprinaštine, i koji vele: dok nam je Krtić mađu stogu šiljao, znalo se po koju iz Poljana—Veprinca i iz „Naše Sloge“, dočim sada, kao da nema jedne špice, ili kao da se za nas nitko ne brine. Nadali smo se po koju čuti od našega „Pistole“, — osobito sada, kad uz mlado jezik se razveže. Ali ni to. Nam je stalo do toga, da se ne tudjimo našim bližnjim i daljnjim obćinam. Mi želimo, da i naši susjedi čuju kako je s nama, jer i oni nam se javljaju i tužno i kadkad veselo, a po tom znamo se tješiti, veseliti, jedan drugomu po mogućnosti pomoći — kao bratac bratu. A sad je baš nadošao čas, da jedan budemo u drugoga. Na pragu su izbori za V. i IV. kuriju, popis pućanstva, a to je za nas od velike znamenitosti.

Veprinački puk zanima se dosta koji za jedno, toli za drugo. Čuju se povoljni glasovi. Nećemo biti više izdajice svoje majke, svoje grude, svojeg materinskog jezika, kao smo to bili zadnjih izbora — nećemo već biti u Bartolčića, nit uz njegove prijatelje, a našeg puka najljue pijavice. Bili smo dosad sami proti sebi, da ne tajimo, izdajice naroda, al neka prošeno nam bude, jer smo bili samo orudje onog, o kojemu nema više govora — i neka nije.

Jedino je jošte „bršivi Kose-rica“, koji znade po koju ribicu uloviti u svoje razrgane mreže. Već za rana imao talentat za pletenje mreža, pa ga ima i sada; vidi se iz toga, što je cijelo obćinsko zastupstvo proti njemu, al on uzprkos svemu tomu brani se na svojem mjestu. Preporučujemo i poručujemo mu, a još ono kratko vrijeme, što ima biti na om mjestu, neka pazi što radi. Za ponek ošćice fermentu (a dobro bi mu još), oprostili mu jesmo — ćemo mu takodjer za kontrolu

al neka još za najmanju doznademo, pre- sjest čemu — pa će i ženo Tone mu doviknut: ala-je, kako oni to znaju!

Imali smo na Veprincu javni sastanak. Ispao na obće zadovoljstvo. Govorilo se o vinskog klazuri i znamenitosti izbora. Kao na prvom sastanku bio dostatan broj ljudstva. Zeli se, da dodju još gg. dr. Pošćić i drugovi govoriti o koristili stvarih, jer nema žive duše — kako se žulo na samom sastanku — koja bi bila proti govorom izrečenim od gospode doktora.

Dne 11. o. mj. zapustio našu župu nas obljubljeni i dobri gosp. Ellner. Sada je kao ravnatelj biskupskog konvikta u Trstu, a ostaje za godinu isto našim župnikom. Da ti je bilo brate vidjeti sastanak s našim župnikom! Same suze, goriki jecaji, a u srećih tih — gluha, al vruća molitva: pratio te svuda dobri Bog! Sve žali i plače za njim. Jedino tješ nekoje — a to je i ublažilo njihovu bol — da ostaje jošte našim župnikom — i pomisao: vratit će se do godine među svoje Veprinačane, pa koji onda veseliji od nas! Ai da! putevi Božji nedostizivi jesu.

Privratio je svoje oćvice i doveo na put, koji vodi spasu — pa ostavio svoj rad zamjeniku gosp. Petraku, da ga blagoslovno nastavi, a pokoravajuć se skromno volji Božjoj otisao u Trst, gdje će imat opet da nastavi još častniji ali težji posao. Blagoslovio Te dobri Bog i rad tvoj! Za te neizbrisiva ljubav i sladka na te uspomena ostat će po sve dane u srećih naših. I preporučajuć se Tvoj veprinački puk Tebi — dobri Ellneru — da se ga sjetiš svojim molitvama, kliče ti i ovom prigodom, kao i onaj dan, kad si se dielio od nas — sakupljen po cesti od grada — Veprinca pa zadkom i dalje i dalje do Matulja.

Zivio!!

Razne vijesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Ratni ministar Krieg-hamer odputovao je na Semering, gdje će boraviti nekoliko vremena. hrvatska Bosna*.

Bivšemu ministru poljodjelstva baronu Dipalju ne evalu ruže među njegovimi izbornici.

Sastanci pouzdanika klerikalne trolske stranke, kojoj i baron pripada, izjavljuju se redomic proti njegovoj kandidaturi, radi njegova prijateljevanja sa Česima. Duh Sencirijanski ušao je i u katoličke birače!

Njemački veleposjednici sastali su se u Pragu pod predsjednićtvom grofa Osvalda Thuna, da viećaju o izborima.

Potvrđuje se glas o opozivu poslanika kod sv. stolice grofa Revertere.

Njemačka. Državni kancelar princ Hohenlohe odrće se mjesa radi starosti, a nasliediti će ga grof Bülow, sadašnji ministar vanjskih poslova.

Srbija. Urednik „Malih Novina“ bio je osudjen radi uvriede veličanstva na 5, a jedan suradnik na 7 godina zatvora.

Francuska. Na parobrodu „Delin“, koji je stigao iz Donera u Calais, dogodio se slučaj holesti kuge.

Predsjednik transvalvske republike, glasoviti Krüger, izkrećati će se, kako javljaju, u Marsilju.

Nizozemska. Kraljicu Vilhelmina zaručila se za vojvodu od Mecklenburga—Svjerina.

Švedska i Norveška. Radi pogibeljnoga bronkijalnog katara kralj Oskar prisiljen je oćelećiti se privremeno od svih državnih poslova. Kraljevsku vlast prenio je privremeno na prestoljenasljednika, koji će u Kristijaniji položiti prisegu na ustav.

Dogodjaji u Kini. Francuzke čete zauzele su grad Rotinglu, koji je važna strateška točka za čuvanje željeznice.

Ruska legacija povrnuća se u Peking, — Ustanak se širi oko kantonu i u svim južnim pokrajinama. Očekuje se dolazak gen. Waldersse u Peking za 20. t. mj.

Mjestne:

Broj stanovnika u Pul. Statistički ured grada Pole javlja, da imade u gradu Pul 23.999 stanovnika, i to po narodnosti 19.288 Talijana; 2374 Niemaca; 1425 Hrvata i 912 Slovenaca. Koji pozna Pul i njezino stanovništvo, opaziti će odmah, da je taj popis morao sastaviti Talijan, koji je od Hrvata i Slovenaca preko noći umjesio Talijane.

Pokrajinske:

Imenovanje. Ministar trgovine imenovao je č. k. postanske oficijale u Trstu gg. Gustava Nauto i Ivana Bosetto č. k. post-kontrolori u Pul.

Znateljni smo da li rećena gospoda poznaju i hrvatski, odnosno slovenski jezik.

Odlukovanje. Nj. Veličanstva udostojalo se dozvoliti gosp. Franu Dpberletu jun. obćinskom viećniku i t. d. u Voloskom — Opalji, da smije nositi viteški krsni reda rumunjske krune.

Zemaljski jezik u labinskom sudbenom kotaru. U Iršćanskomu „Zidovčiću“ čitamo razpis službe dnevnika kod č. k. kotarskoga suda u Labinu: Pod razpisom podpisan je kotarski sudac Dr. Colombis. Taj g. sudac traži od molitelja za goraju službu ni više ni manje, nego poznavanje zemaljskoga jezika (la conoscenza della lingua del paese). Priznati moramo, da nas je gosp. sudac Colombis svojim najčejajem spravio u veliku nepriliku.

Po statistici službenoj morao bi biti zemaljski jezik Istre u prvom redu hrvatski jezik, jer Hrvati (sa Slovenci) sačinjavaju ogromnu većinu pućanstva Istre. Ali g. sudac Colombis je po rodu i čuvsu Talijan, te dvojimo, da bi on svoj materinski jezik zapostavio hrvatskomu, prem se ovim služe dvie trećine pućanstva Istre.

On je dakle svakako mislio na talijanski jezik kad je sastavljao svoj natječaj. Dobro! Ali ako je tomu tako, kako je on mogao nazvati samo talijanski jezik zemaljskim jezikom? Ako je nadalje tomu tako, kako kani on opravdati svoje postupanje pred jasnim ustanovami zakona, pred svojim predstavljajenimi i pred pućanstvom onog sudbenog kotara, kojega sačinjavaju po ogromnoj većini Hrvati?

Za te Hrvate dakle g. sudac Colombis nezapade, ili neće da znade. Za te Hrvate ne treba da znade ni budući sudbeni dnevničar, jer se od njega nezahjleva, da poznade i jezik većine pućanstva onoga sudbenog kotara.

Elo, tako tumače č. k. činovnici Istre, državne temeljne zakone, tako provadjaju oni zakon o jezikovnoj ravnopravnosti.

Znateljni smo, kako tumači ono postupanje sudca Colombisa predsjednik prizivnog suda preuzv. g. Kindinger?

Iz Oprtija nam pišu, da je tamošnji puk nezadovoljan radi toga, što neće imati u blizini postaje na novoj željeznicoh pruzi Trst — Poreč. Prije su gospoda puk varala, da će biti postaja blizu mjesta, a kad se je jednom obćina zaručela, da će nositi veliko novčane breme razela, da željeznice — tad rekoše gospoda puku, da postaje neće biti blizu, jer da bi to odviše stajalo.

Bedaci su gospodi vjerovali i bedaci će i u buduće talijanskoj gospodi vjerovati — ali samo bedaci!

Radi pronevjerjenja. Dne 25. t. mj. biti će protorna razprava u Rovinju proti Luigi Corazza, bivšemu obćinskomu blagovniku u Motovunu, jednomu od kolovodnja talijanske stranke u Motovunu, radi službenog pronevjerjenja. Toga Corazza smatrali su Talijani u Poreču i u Motovunu za uzor postojanja i rodoljublja, pa eto kako njim se je odnio!

Nova brzojava postaja. Dne 11. t. mj. otvorena je nova brzojavna postaja sa dnevnom službom spojena sa postanskim uredom u Nerzinal — obćina Osor, polit. kotar Losinj.

Kastavel — Niemci! Ovih je čina bilo odposlano iz jedne odvjetničke pisarne iz Voloskoga pismo jedno njekomu L. F. u Jusčie, dakako hrvatskim naslovom. Pošto se dotični naslovnik nije nalazio kod kuće, pismo stiglo je natrag sa napisom „Adressat abgereicht nach St. Feistritz“, kao da smo u njemačkom carstvu.

Kuverta sahranjena je za svaku eventualnu porabu.

Neznamo, dali dotični gosp. poste-upravitelj poznade hrvatski jezik ili pakli pismo njemački na nedostavljenih pismih, samo da pokaže svoju vještinu svietu u njemačkom jeziku.

Kastav kao najčvršća tvrđava Hrvatsva; morao bi odlučno prosvjedovati proti takovom postupanju č. k. postanskog ureda u Kastvu, kod nadležnih oblasti.

Napried, komu je do pravice i narodne časti!

Prispravica za učiteljska u Kastvu. Čujemo da je namješten tamo učitelj g. Mate Trinajstić. Ako smo dobro obavješteni i on je imenovan samo privremeno. Tu je dakle viša školska oblast učinila dvie pogreške. Htjela se je na onakru škole starija, iskusnija sila. Tim nemislimo nimalo vredjati spomenutog učitelja, nego izričemo naš nazor. A drugo bila je bar sada prilika imenovati ga definitivno, neka znade na čem je i neka se može dušom i tielom zauzeti za ovako znamenitu školu, kao što je pripravni tečaj za buduće odgojitelje naroda.

Zemaljski izbori u Istri!! Trećanska „Edinost“ od dne 11. t. mj. dobila je od pouzdana osobe iz Kopra sljedeću brzojavnu viest:

„Zemaljski izbori u Istri obaviti će se mjeseca aprila u buduće godine.“

Toj viesti je teško vjerovali — premda dolazi od pouzdana osobe — jer još nećije mandat sadašnjemu zemaljskomu zastupstvu. Možda kani vlada razpustiti istarski sabor sada, pošto je to propustila prije, kad je imala za to sto razloga?!

Strasan zločin! Pod naslovom „Novotarja“ čitamo u večerjem izdanju Iršćanskog „Zidovčića“, od dne 13. t. mj. upravo groznu viest! Na kotarskomu sudu u Vodnjanu obdržavano je sudbeni prislav Gasperrini razpravu proti hrvatskomu seljaku iz okolice radi nekog prekršaja u talijanskom jeziku. Sudbeni kancelista Visintini, zastupajuć državnoga odvjetnika, zahjlevao je, u hrvatskom jeziku, da bude obljuzeni odsudjen.

Te hrvatske riečij (sacramentalni parole) razdrzale su u toliko dopisnika, da zahtjeva odlučno da se u buduće u talijansku razpravu neima mješati hrvatski govor! I mi se slažemo sa talijanskim pisakrom, da se vodi sa Talijanom cijela razprava talijanski, ali se s njim neslažemo u tom, da se sa Hrvatom vodi razprava talijanski i da se kod te razprave nešmije govoriti hrvatski. G. pristav Gasperrini morao je sa hrvatskim seljakom voditi razpravu hrvatski, kako te zakon jasno propisuje, i tada se nebi bio rećeni pisakr sablaznjivao radi zahtjeva zamjenika državnoga odvjetnika.

Talijanom sudite talijanski, Hrvatom hrvatski, kako zakon hoće, pak nećemo biti prigovora s nijedne strane. Tozi se dakle, zlobni pisakru na Tvoga pristava, nipošto na kancelistu, koji je učinio svoju dužnost!

Nevjerojatno — ali istinito. Iz svedenčkih krugovah dolazi nam sljedeća tužaljka. Čudimo se i tužimo neprestano u naše svjetske oblasti radi nepravdah, koje nam nanose u pogledu zapostavljanja ili zanemarivanja našeg milog nam jezika, ali nu na žalost nisu u tom obzir: bolji ni nekoje crkvene oblasti. Nećemo ni spominjati biskupski ordinarijat u Poreču, jer tamo su odavno izginali hrvatski jezik, nu boli nas i pete, što se to isto nastoji

izvesti i u biskupiji tršćansko-koparskoj, kojoj je na čelu presvi. g. biskup Sterk.

Da nam se ne kaže, da govorimo u vjetar ili bez dokaza, eto Vam činjenica.

Iz biskupskog ordinarijata šalje se sva pisma na svećenstvo i na druge oblasti u zavojih (kuvertah) sa talijanskim naslovom. Takve zavoje primaju župnici, upravitelj i kapelani Hrvati i Slovenci iz biskupske pisarne; u kojoj absolutno gospodari neki mladi talijanski svećenik iz četice poznatih reformatora. Na hrvatski i slovensko svećenstvo šalje se iz te pisarne pisma i dopise u latinskom jeziku; na talijansko svećenstvo u talijanskom jeziku.

Službeni list biskupije tršćansko-koparske „Curia Episcopalis“ tiskan u latinskom jeziku, donasa naukovni načet za vjeronauk za cijelu biskupiju u talijanskom jeziku.

U toj biskupiji jesu u ogromnoj većini Hrvati i Slovenci kao i njihovo svećenstvo, pak eto od strane biskupskog ordinarijata piše im se i daje im se poduka i svjete u talijanskom jeziku. Nije li to sramotno i žalostno! Šutili smo dugo i dugo u nadi, da će stvari u našoj biskupiji, dotično na ordinarijatu ili u biskupskoj pisarni krenuti na bolje, ali pošto okreću svaki dan na gore, to ne možemo više nijednomu za ljubav šutili. Nek se vrši zakon i pravica — pak mirna Bosna!

Socijalisti za šalu. U većini gradovih našega Primorja kao što ni Trst, Pula, Gorica, Piran itd. našla je socijalistička nauka nješto sljedbenika koji među talijanskim toli među slavenskim radničtvom. Središće socijalističkomu gibanju bijaše i jest grad Trst. Tu se drže na okupu prvaci te stranke, Talijani Slavenci i koji Niemci.

Iz Trsta nastoje ti prvaci širiti po Primorju socijalističku nauku. U tu svrhu sazivlju sastanke i skupštine u pojedinih mjestih Primorja, navlastito u Trstu i u Puli. Na ih sastancih propovedaju socijalistička načela, sastojeca u glavnom u tom, da treba poboljšati stanje radnika mučenika. Govore obično protiv gospodi bogatašim ili kapitalistom, protiv gradjanskim slojevom, protiv svećenstvu i protiv narodnostim horbam. Oni tvrde, da nepoznaju naroda u narodnosti. Njihova domovina da je cio svijet.

Tako u teoriji, ali u praksi vladaju se inače, bar u našem Primorju, Talijanski socijalisti Primorja, nisu međunarodni ili internacionalisti. Oni su u prvom redu Talijani, i tada tekar socijalisti. To smo izkusili u naših gradovih od talijanskih socijalista stotinu puta. Za to nam pružaju dokaz talijanski socijalisti Gorice i najzadnjih dana.

Socijalisti Primorja odlučili su naime, da će postaviti za sve tri pokrajine svoje kandidate u V. kuriji kod predstojećih izbora za carevinsko vieće. Za Trst proglasi svojim kandidatom poznatog Ueckera, koji se je izrazio u svoje vrijeme nesocijalistički o Slovencih. On je u prvom redu Talijan, te će po svoj prilici za njega glasovati strogo talijanska narodnostna stranka, poznata pod imenom pučke ili demokratske stranke. Ona je to izjavila u svojem glasilu staviv kao jedinim uvjet taj, da se rečeni kandidat priznade Talijanom. On će to lahko učiniti, jer je u istinu najprije Talijan, pak socijalista.

U Gorickoj i u Istri kandidirati će ista stranka Elbina Kristana, jednoga od kolovodja slovenskih socijalista, koji se je još prije desetak godina žestoko borio za narodne ideale Hrvata i Slovenaca. Danas mu je sve to ludo i smiešno.

Talijanski ladjoliberalni listovi, Primorja pozdravili su sa zadovoljstvom njegovu kandidaturu u Gorickoj izjaviv, da će za njega glasovati složno i socijalisti i talijanski liberali. Zar nije to sumnjivo? Talijanski liberalci za slovenskoga socijalistu. Ali mi ih razumijemo: U Gorickoj

ne ovaj talijanski ladjoliberalcem ruže u V. kuriji. Tamo su sigurni pobjede Slovenci — budu li slozni. Radi toga odlučuje talijanski liberalci glasovati za slovenskoga socijalistu protiv slovenskoga narodnoga kandidatu. Tamo će im dake služit i Kristan kao orudje ili sredstvo protiv mrzkih im Slovencem. Po rodu i jeziku Slovenac imao bi Talijanom, koji mrze njega kao i ostale Slovence iz dna duše, pomoći, da sruši slovenskoga kandidata.

Nu, rec bi, da su se zadnji čas i talijanski socijalisti Goricke predomislili glede kandidature G. Kristana u V. kuriji.

Tršćanski liberalni listovi pišu naime, da su goricki talijanski socijalisti obdržavali dne 10. t. mj. sastanak u gostionu Marzini. Predsjednik Strasser probio im je, da bijahše na skupštini stranke u Trstu proglašen kandidatom za V. kuriju u Gorickoj drug Kristan (ili kako oni pišu „certo Kristan slavo“). Ta viest nije zadovoljila prisutne, te odlučše, da se sazove drugi sastanak, na kojem će se o toj kandidaturi razpravljati.

Odatle je razvidno, da talijanskim socijalistom Goricke nije po volji kandidatura G. Kristana — jer je Slaven — u čerto Slavo — te da treba o tomu jošie razpravljati. I to da su socijalisti? Da, jesu socijalisti, kojim je talijanstvo sve, i koji mrze Slavene kao i talijanski liberalci — pa bio on najčistiji socijalist. To su Vam socijalisti za šalu.

Zemaljski odbor Istre uzdržava pučke škole? Tko nevjeruje tomu, neka čita glasilo tršćanskih židova od dne 9. t. mj. Povod dala mu je odluka c. kr. zemaljskoga školskoga vieća za Istru, usljed koje imade se jednorazredna pučka škola u sv. Petru u šumi pretvoriti u dvorazrednicu.

Toj odluci uzprotivio se je zemaljski odbor za Istru — s jednostavnog razloga — jer je ta škola hrvatska.

Službenimi podatci dokazano je, da imade jednorazredna pučka škola u sv. Petru sve uvjete, da postane dvorazrednicom, nu zemaljski odbor u Poreču prosvjeduje protiv zaključka c. kr. zemaljskoga školskoga vieća, jer on neće, da se Hrvatima dade ni ono, što ih po zakonu ide. Ako se znađe, da u c. kr. zemaljskomu školskomu vieću neima niti jednoga člana Hrvata, pa ako se pomisli, da je to vieće ipak odlučilo, da se jednorazrednica u sv. Petru proširi u dvorazrednicu, tada se mora zaključiti, da to proširenje bijaše neobhodno potrebno, i da je zemaljski odbor za Istru protivan napredku našega puka.

Zemaljski odbor uložio je prosvjed protiv spomenutoj odluci zemaljskoga školskoga vieća radi toga — jer on plaća škole, te neće, da se protiv njegovoj volji proširi nijedna hrvatska pučka škola.

Poznato je i nezieloj djeci, da sav puk Istre doprinosi velike žrtve za uzdržanje pučkoga školstva, da nosi velike školske namete, da mu je u novije doba narinuta nesnosna školska taksa, pa ipak drznie se bezobrazni tršćanski čifut utvrditi, da zemaljski odbor plaća škole!

Na ovako drzovitu tvrdnju teško je odgovoriti i najostriji rećmi.

Iz Barbana pišu nam 12. t. mj. Tuzili smo Vam se g. uredniče, što bijaše naša škola dugo vremena bez učitelja, nu sada hvala Bogu smo za konačno dobili, to u osobi G. Ivana Matetića, mladog učitelja iz Zminja. Naše veselje radi njegovog dolaska razuzdalo je naše narodne protivnike, talijanaše i krlježe, te tobožnje prijatelje i širitelje kulture. Svoju lugu hotio je jedan od tih protivnika naših, poznati vodja barbanske talijanaške stranke posebnim načinom očitovati.

Naš gosp. učitelj podučaje po propisih u školi i pjevanje. Nekog dana pjevala su školska djeca u propisane pjesme u hrvatskom jeziku. Ti nedužni glasovi pomutili su pamet rečenomu junaku, koj

se potajno vukao kao do školskih vratiju, te ista zamazio takovim smradom, da nas je stid to ni spomenuti. Junak taj potčinio svoje junacstvu — polajice se odušljao.

Ono junacko djelo je poznato svemu puku Barbane, ali se nitko nemiče, jer je to učinio širitelj talijanske kulture i kolovodja naših talijanaša. Da se što takva počini kojoj talijanskoj školi, a da ni bilo krike i vike u talijanskom Izraelu, nu pošto se je to izrielo hrvatskoj školi i protiv hrvatskomu učitelju — sve štiti pak mirna Bosna. Takovi eto su Vam ti naši prijatelji i prosvjetitelji.

Iz drugih krajeva.

C. i kr. vojna mornarica. Po brzojavnim vijestima, stiglo je dne 12. o. mj. N. V. B. Donau u Valparaiso, gdje ostaje 12 dana. Na brodu sve zdravo.

Otrovao se u blaženju zemlji. Austrijski podanik i bivši austrijski vojnički bjegunac Oblak, otrovao se prošlih dana u Italiji, gdje je mislio, da ga čeka med i mlieko, kad tamo nebijaše ni suhe palente.

Otvorenje novog poljskog kazališta. Dne 4. t. mj. prije podne otvoreno je u Ljavu novo poljsko narodno kazalište najsvetlanijim načinom. Otvorenju su prisustvovali namjestnik dr. prof. Pinski i sa predstojnici oblasti, zemaljski maršal dr. prof. Badeni sa članovi zemaljskog odbora, gradsko zastupstvo pod vodstvom gradskog načelnika i obaju podnačelnika, deputacija grada Praga sa ondješnjim gradskim načelnikom dr. Stbom na čelu, deputacija grada Krakova, mnogobrojni saborski zastupnici i bivši zastupnici u carevinskom vieću, te silno mnoštvo gosti iz Varšave i Poznanja. Večer je novo kazalište otvoreno svečanim prologom Kasproviceva, veselom igrom od grofa Fredra i novom operom, što ju je uglasbio Zelenški.

Od pekarskog pomoćnika — doktor filozofije. Među kandidati koji su ovog ljeta na bečkom sveučilištu stekli doktorsku diplomu filozofije, nalazi se i jedan, koji je do nje došao trnovitijim putem od ostalih. To je dr. Horna iz Zateca u Češkoj, sin jednog pekara. Po svršetku pučke škole uzeo ga je otac k sebi, da izuči pekarski obrt. Dječak je za tri godine postao kalfom. U to vrijeme počeo je mladit strastveno učiti. U učenju pratilo su ga najveće poteškoće. Po noći je morao poput svih ostalih pekara bditi kraj krušnih peći, a po danu, određenu za spavanje, izlazio bi kradom izvan kuće i učio uz svog jednog prijatelja gimnazijalca. Nakon nekog vremena prijavio se marljivo kalfa, da pofotzi — izpit za nižu gimnaziju. Tu je polučio uspjeh svoga mukotrpnog rada, jer je izpit položio s odlikom. Istom kad je imao u ruci tu svjedočbu, otkrio se svojim roditeljem, koji o njegovom učenju nisu ni slutili. Sad su roditelji privoljeli, da sin i dalje uči. Mladit je privatno nastajivio nauke i položio s odlikom izpit zrelosti, a onda pošao u Prag i Beč učiti profesuru. Pred dvie godine svršio je nauke i imenovan učiteljem na njemačkoj gimnaziji u Trstu, a sad je evo stekao najmanj odličnih strogih izpita i doktorat filozofije.

C. i kr. brodovi vojne mornarice. „Carica i kraljica Marija Tezsa“, „Aspern“ i „Zenta“ doplovile su dne 8. t. mj. u kižešku luku Taku. Na brodovih je mornarica zdrava.

Veliki požar u Trstu. Još nije minulo mjesec dana od zadnjega velikoga požara — pak nam je opet zabilježiti velik požar u tvornici ulja kod sv. Andrije u Trstu. Izgorilo je, naime dne 12. t. mj. veliko skladište uljenih ostanaka, koji bijahu pripravni za trgovinu. Ti ostanaci bijahu naslagani pod jednom strehom, dugičkom 70 a širokom 25 metara. Stoznom djelovanju vatrogara — pošlo je za rukom ograničiti oganj na samo skladište. Kazu, da imade štete do 300.000. Tvornicu skladište bijahu osigurana

Društvene:

Za Cirilo-Methodova družin, sabrao veleč. g. Mihovil Sgombić, dražki župnik dne 29. pr. mj. prigodom crkvenoga zbora u dolnjem Jelenu, kod stola veleč. g. župnika Nikole Polića svotu od K 15. Tu je svotu g. Kazimir Stefančić, umir. profesor, poslao centrali družbe u Volosko.

Dječkom pripomoćnom društvu u Pazinu darovao prvu svotu od 20 kruna g. dr. M. Trinajstić iz Buzeta.

Vivat sequens!

Novi odbor političkoga društva „Edinost“. Na glavnoj skupštini političkoga društva „Edinost“ obdržavanoj prošle nedjelje u „Narodnom Domu“ u Barokovljah, kraj Trsta, bijahu izabrana u novi odbor sljedeća gg. članovi: predsjednik, Matko Mandić; odbornici: dr. Gustav Gregorin, dr. Otakar Rybaf, dr. Josip Abram, dr. Edvard Slavik, dr. Ferdo Černe, Makso Cotič, Ante Bogdanović, Andrija Černe i Josip Turk. Zamjenici: Fran Šuman, Ante Miklavac, Ante Pogorelec, Dragutin Pertot, Miloš Kamusić, Ivan Gorup, Vjekoslav Gorup, Ivan M. Bole i Stanko Godina. Pregledaoci računa: Gracijan Stepančić, Ivan Prelog i Fran Rakusa.

U prvog odborovoj sjednici, obdržavanog u ponedjeljak 15. t. mj. na večer konstituirao se je novoizabrani odbor kako sledi: I. podpredsjednik g. dr. Gustav Gregorin, II. podpredsjednik g. dr. Otakar Rybaf; tajnik g. dr. Ferdo Černe; blagajnik g. Ante Bogdanović.

Odbor „Edinosti“ obdržavati će i nadalje redovito svakog čedna sjednice sve dok svrše predstojeći izbori. Svi prijatelje naše upozorujemo, da se u izborih poslovi obrate na predsjedništvo političkog društva „Edinost“ u Trstu.

Ujedlyno preporučamo našim istomisljenikom, da u ovo ozbiljno i teško doba moralno i materijalno naše političko društvo poduprieti izvole.

Danomite neki mal pristekad ako sbrojimo, doskora naraste znatniji iznos, koji je veoma važan poimence za svako kućno gospodarstvo. Ovakav se pristekad polučuje u stohlijadah obitelji pomoću mješjanja zrnate kave sa polovicom Kathreinerove Kneippove sladne kave. Po ovoj dobiva kavni napitak liepu i ukusnu boju i neki osobit prijatan tek, a povrh toga za zdravlje je veoma koristan. Posvuda, gdje se je ovo mješjanje kave udomacilo, tako je omililo, da se na ovaj način pripravljavana kava uvijek sve to većom obljubljenošću pije. Samo valja vazda upotrebiti Kathreinerovu Kneippovu sladnu kavu, koja jedina ima okus zrnate kave. Ista dobiva se posvuda, nu ipak ne smije se nikada otvorena prodati. Te je prava samo u poznatim Kathreinerovim omlinama.

ZAHVALA.

Podpisani odbor pjevačkog i tamburaškog društva „Sloge“ u Zemetu, zahvaljuje se srdučno svim rodoljubom, koji su na budi koji način doprinesli, da je prva njegova zabava onako liepo izpala. Zahvaljuje se poimence slavnom pjevačkom društvu „Primorski Hrvat“ iz Trsta, g. predstavljajućem, gg. gostovom i svim rodoljubom, koji su svojim prinosi poduprili društvo.

Darovali su društvu: gg. F. Monjac K 100, J. Funderle K 40, P. Narinac i F. Udovičić po K 20, delavsko društvo Srdoci K 15, I. Blečić, A. Funderle, K. Jelusić, F. Lenac, I. Lenac, M. Lenac, R. Rubesa, J. Srdoc-Marković, V. Srdoc po K 10, F. Lenac K 6, A. Fonović, V. Jugo, I. Kalfić, V. Lenac po K 4, I. Babić, A. Čiković, F. Čiković, J. Drujević, F. Jardaš, I. Lenac, F. Lenac po K 2, I. Pilepić, V. Marčelja po K 1. Na predlog g. Kazimira Jelusića obč. načelnika sakupljeno u Kastvu kod obijeda prigodom proslave 70-godišnjice N. V. cara i kralja K 23.

Preplatili su ulaznicu: gg. P. Marac sa K 8, prof. V. Spinčić, K. Jelusić, F. Dukić, M. Kundić, F. Beninger, A. Badić, sa K 4, I. Vrabc, E. Puž, M. Glavan sa K 3, dr. Babović sa K 2, N. Ladović, I. Srdoc, dr. Linić, J. Linić, N. Luk, V. Osojnak, A. Belančić, N. Lecko, L.J. Jelusić, V. Rubesa, N. Doberlet sa K 1.

U ime ulaznice priposlali su: gg. Mijo Laginja K 4, dr. D. Vitezić K 3, Zv.

